

avant...!

figueres 24 febrer 1932 - n.º 12

periòdic d'esquerra

redac. muralla, 17, 3.er, 1.ra

“buenos aires”

«Buenos Aires»! Aires bons, aires sans, interpretació de la Natura en estat d'equilibri, pròdig i regenerador de força, llum, salut; VIDA.

«Buenos Aires» nom sobreposat a una obra sorgida de les mans laborioses de l'home per ofrenar-la al progrés de la humanitat i a la germanor dels pobles.

«Buenos Aires» vaixell, vehicle al servei de l'odi, que transporta vides humanes del camp de lluita per l'existència a la solitud, la febre, la desesperació; MORT.

Quin sarcasme per la humanitat! els seus fills naturals inventen, transformen i cedeixen la seva vida per alleugerir les seves vicissituds penoses i arrencar-li de mica en mica i de una a una les espines que la fereixen, però oh ironia! aquestes benignitats són absorvides pels seus mals fills desnaturalitzats i ineptes que necessiten mantenir aquestes ferides per saciar amb la seva sang els seus cossos d'energúmens, parasitaris i improducitius.

Amb la deportació d'un grapat d'homes idealistes es vol foragitar un sistema filosòfic que aspira a fer més comprensiva i més ordenada la convivència entre els éssers racionals. Infantívola il·lusió. Les idees persisteixen malgrat tot i totes les tempestes i si hom vol deportar-les o foragitar-les cal exposar-ne de noves que s'ajustin més a la veritat.

Realment és una vergonya que els ciutadans de la República - govern del poble pel poble - restem impassibles davant l'injustícia comesa en aquests éssers que si cometeren un delictes fou el que les circumstàncies els destinaren a personificar el dolor del seu poble inoït. Perquè voler retreure Moscou, París és una absurditat. Ací únicament hi ha Barcelona, Sevilla, València, Saragossa, Bilbao: POBLE IBÉRIC.

Ço que hom intenta és sabotejar la voluntat d'aquest poble desvaloritzant els organismes de lluita que millor poden portar-la a terme.

L'Estat, al poder dels promulgadors de lleis en sèrie, burocràtics per naturalesa i per convenció sotmesos a la banca, els monopolis i d'altres organismes financers, cada jorn perd autoritat moral redossant-se a l'autoritat imposada.

Els ciutadans simpatitzants amb aquest règim hem de convenir que, si les garanties que ens ofereix per la seva persistència són les deportacions i les metralladores, no podem dormir confiats perquè tard o d'hora la raó s'imposa a la força.

J. V. CAMPS.

A Bata podrien anar hi també els carlins de Bilbao, els exportadors de monedes i els fabricants que pleguen.

full quinzenal

espectres

Es diu que quan ens hagin concedit l'Estatut, tornarà Cambó per posar-se, altra volta, al cap dels exèrcits catequitzants.

Cambó tornarà i sembla que el seu camp d'acció serà Catalunya. Procurarà conquerir, pel seu partit, llocs preeminentes en la formació del futur Parlament català.

S'apropa l'hora que en la nostra terra caldrà definir radicalment els partits polítics, amb dos mots solament: dretes o esquerres.

Els partits que encara no s'han definit, cal que ho fassin, puix les eleccions per consellers a la Generalitat han de tenir el màxim d'interès. Tinguem en compte que els homes que surtin elegits hauran de fer les nostres lleis constitucionals, i un triomf de la dreta seria fatal per l'esdevenidor de la nostra nació.

Hem d'elegir homes veritablement d'esquerra, i si algun partit ens presenta candidats d'història dubtós, cal no votar-los.

Hem de fer triomfar l'ideari més liberal que es presenti, la nova Catalunya ha d'ésser regida per gent veritablement demòcrata.

Cal que no ens espantem si hem de decantar-nos quelcom més a l'esquerra, adonem-nos que si les dretes tornen a reconquerir la direcció de Catalunya, anirem a raure a un estat reaccionari pitjor que el patit durant el regnat borbònic.

Triomfant les dretes tornariem a aquell temps de confessionalisme que tant repugna a la gent liberal.

Cal molta fermesa per anorrear amb tota cruïda qui volgués fer-nos tornar en temps de vexació que ha tacat amb sang màrtir la història del nostre poble.

MARIUS SUIRAM.